

tenia 40.000 habitants l'any 82 i el darrer cens la situa en 40.500.

Menys optimistes són les apreciacions de l'economista local Xavier Sierra, el qual adverteix que l'agricultura ribereña ha patit danys abundants.

Pel que fa a la indústria, el més preocupant per a Sierra pot ser la pèrdua de confiança inversora. Per a aquest economista, el comerç ha estat el sector menys perjudicat ja que els que estaven assegurats han reconverit el seu local. El problema, però, el tenen les tendes modestes sense pòlissa.

La població i l'economia de Carcaixent, estabilitzades

A Carcaixent, població situada a 2 quilòmetres d'Alzira aproximadament, el futur no es veu tan clar. Vicent Pla, primer mandatari de la localitat, es queixa constantment de l'excessiva «mentalitat agrícola i conservadora»

de la burgesia local. A diferència dels veïns d'Alzira, Pla assegura que els terratinents carcaixentins resideixen fora del poble i en lloc de crear indústries s'estimen més tenir els capitals en les entitats bancàries. El cens de Carcaixent s'ha estabilitzat en 20.000 habitants i no apareixen signes de creixement. El consistori treballa conjuntament amb el capital privat per l'engegament d'un polígon industrial que siga capaç d'atraure inversors forans.

L'enemic principal de Carcaixent, segons Rafael Castelló, regidor d'UPV i president de la Comissió d'Urbanisme, són «les aigües del barranc de Barxeta, les primeres que envaeixen la localitat, ja que les aigües residuals vessen en aquest barranc. La solució passa per dragar i eixamplar el barranc, o bé construir un ramal alternatiu».

FA MÉS DE CATORZE MESOS QUE LA VISTA ORAL ESTÀ SUSPESA

Tous, un procés que dura ja sis anys

Arran de la «pantanà» de 1982, s'inicià un procés judicial que dura ja sis anys. En aquests moments s'està a l'espera que es reinicie, amb un nou processat.

«Des del processament de Juan Sancho Tello, ex-comissari d'aigües del Xúquer, les actuacions i els recursos del seu germà Jesús, lletrat defensor, estan provocant l'estancament dels tràmits. Això fa que no es puga, a hores d'ara, saber en quina data es fixarà el judici».

Són reflexions de l'advocat de l'acu-

sació particular —Afiva—, Artur Terol, que no acaba de veure el final d'un treball laboriós i feixuc iniciat braç a braç amb els col·legues J. Ramon Casabó i Amadeu Pérez.

La vista oral del juí de Tous es va suspendre el 16 de març de 1987, quan un altre lletrat de l'acusació particular, Crespo Azorín, demanava el processa-

ment de Juan Sancho, després de declarar aquest davant l'Audiència Provincial de València que estava assabentat de l'arribada de les pluges torrencials a València i no va avisar els encarregats de la presa de Tous.

Les actuacions de Jesús Sancho estan endarrerint *sine die* el natural venir del procés. Sancho Tello va presentar querrela de prevaricació contra el president del Tribunal de Tous, J. Luis Pérez Hernández, i el magistrat F. Hervàs. La sala segona del Tribunal Suprem es declarà recentment incompetent. Una altra de les querrelles presentades per Sancho Tello va dirigida contra els metges que certificaren la mort de tres persones a Carcaixent, ja que, segons diu l'informe del forense, moriren a la mateixa hora. Paral·lèlament ha demanat que es paralitze el sumari de Tous mentre s'instrueixen aquestes diligències. En el sumari de Tous hi ha processats, a més de Juan Sancho Tello, ex-comissari d'aigües del Xúquer, els enginyers del

MOPU Salvador Madrigal, Florentino Santos, Román Guerrero i Jesús González Marín.

Els advocats d' Afiva discrepen totalment de les consideracions del MOPU que assegurava que la presa únicament va tenir una incidència del 5 per cent. L'acusació particular d' Afiva posseeix un informe elaborat per tècnics holandesos, on s'assegura que Tous va tenir un índex molt més elevat de responsabilitat.

«La del 82 —explica Terol— va ser una inundació incontrolada en forma d'onada que arrasava tot allò que pillava al seu pas». L'aigua eixí de la presa, a juí de l'acusació particular, formant una onada de 14 o 15 metres i a una velocitat superior de 10 metres per segon. La violència d'aquesta es va notar especialment a les poblacions prò-

Tres dels enginyers processats durant la celebració del judici de Tous. Dalt, Manuel Vicent.

ximes a la presa, com Sumacàrcer i Antella, on se'n va emportar l'Assut i els termes quedaren completament arratsats. Fins i tot a Alzira es va notar la força de les aigües, trencà aparadors, forçà persianes, etc. Les aigües que en la passada riuada portava el Xúquer arribaren tranquil·lament i suau, per això els danys van ser inferiors.

Artur Terol s'ha queixat constantment de la lentitud d'aquest procés: «L'administració de Justícia està infradotada de mitjans i de material». Per a Afiva, «és ben trist que portem ja sis anys i no se'n veja el final».

Les últimes informacions parlen que la vista oral no es reprendrà passat l'estiu, i Terol suposa que serà cap a l'octubre, sent un poc optimista, amb el sisè aniversari de la riuada.

Les inundacions han deixat seqüeles en aquelles famílies que van patir més les riuades, famílies modestes que depenen d'un treball, d'un jornal i que han començat inclús tres vegades des de zero. Un cas increïble, però no l'únic, és el que han patit M. Vicente Munoz, la dona i els quatre fills. Aquest fuster de 50 anys ha sofert profundes depressions a causa de les contínues desgràcies que hi han hagut a sobre.

El 1982, el seu taller situat al barri

de Venècia, un dels més perillosos d'Alzira, quedà negat per l'aigua i el fang que arribà a 4,5 metres d'alçada. El mateix li va passar amb la casa.

El 1983 les pluges torrencials caigudes a Alzira inundaren les zones més baixes de la ciutat, naturalment Venècia no se'n va escapar i les aigües arribaren als 65 centímetres. I Manuel Vicente es va veure obligat a demanar un préstec privat de 300.000 pessetes. L'any anterior, el Banco de Crédito Industrial li va concedir una pòlissa de 2.250.000 pessetes i l'hipotecari 600.000 pessetes per recuperar la casa, i la Caixa d'Estalvis de València, 500.000 per a béns i efectes.

El 1986 no hi va haver inundacions, però aquell any foren els lladres els que li netejaren el taller de matinada. «Llavors vaig agafar una forta depressió —conta Vicente Munoz— però amb l'encoratjament de la meua dona i les pastilles vaig tirar endavant». Va vendre la furgoneta i s'apuntà a l'atur.

Com que no va trobar faena, tornà a instal·lar-se a poc a poc al taller i no el va assegurar perquè no podia fer front a les 140.000 pessetes que costava l'assegurament del negoci. El taller del carrer de la Verge del Lluch lògicament tampoc no es va lliurar de la

riuada de Sant Carles. Aquesta vegada, el local comercial i la casa foren sepultats per 2,30 metres d'aigua, però més neta.

Però els seus problemes sembla que no acaben mai, ara que pot cobrar l'ajut a fons perdut que concedeix la Generalitat en la Conselleria d'Indústria, li diuen que la fusteria no està donada d'alta. Sort que conserva els comprovants dels pagaments.

Gavarda i Beneixida, l'altre contenciós de Tous

La reconstrucció de les poblacions de Gavarda i Beneixida en zones fora de perill és una altra de les assignatures pendents de l'administració des de la riuada-pantanada de Tous.

Després de la renúncia de l'empresa Ferroviària, primera empresa adjudicatària per a construir el nou emplaçament de Gavarda, l'ajuntament d'aquest poble adjudicava l'obra a l'empresa Focsa pel mateix tipus de licitació, 2.287.051.112 pessetes. El contracte es formalitzà el 22 de febrer de 1988 i les obres començaren el passat 1 de març. L'acabament de la nova Gavarda està previst per al 30 de setembre de 1989. □

Tres llibres decisius i importants en tres col·leccions de prestigi

UNA CONXORXA D'ENZES

John Kennedy Toole

Traducció de l'anglès per Maria-Antònia Oliver

Col·lecció «Els maleïts», 1.

«Hi haurà un dia que tu, home intel·ligent, hauràs de patir la conxorxa dels enzes. Serà una lluita implacable perquè cap d'ells no et perdonarà la teva intel·ligència.»

BELLA DEL SENYOR

Albert Cohen

Traducció del francès per Jaume Fuster

Col·lecció «El brot», 53.

Diuen que és la història d'amor més bonica que s'ha escrit mai. *Bella del Senyor*, elegant, culta, tendra. Tota una novel·la.

ESPIES CATALANS

Domènec Pastor Petit

Col·lecció «Pòrtic assaig», 1.

Pastor Petit, l'únic espíoleg de l'estat espanyol, coneix el nom, les accions, les dades de tots els espies que hi ha hagut a Catalunya. Durant molt de temps ha callat. Però ara ha pres la paraula!

Editorial Pòrtic s.a. *l'editorial*

Distribució L'Arc de Berà - Centre Difusor d'Edicions Catalanes
Lluís, 10, 14 - Tel. 300 32 51 / 300 33 00 - 08005 Barcelona